

31995L0026

L 168/7

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1995.7.18.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS TANÁCS 95/26/EK IRÁNYELVE

(1995. június 29.)

a hitelintézetek vonatkozásában a 77/780/EGK és a 89/646/EGK irányelvnek, a nem életbiztosítási tevékenység vonatkozásában a 73/239/EGK és a 92/49/EGK irányelvnek, az életbiztosítások vonatkozásában a 79/267/EGK és a 92/96/EGK irányelvnek, a befektetési vállalkozások vonatkozásában a 93/22/EGK irányelvnek, valamint az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) vonatkozásában a 85/611/EGK irányelvnek a prudenciális felügyelet megerősítése érdekében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 57. cikke (2) bekezdésének első és harmadik mondatára,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 189b. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾, az egyeztető bizottság által 1995. május 11-én jóváhagyott közös szöveg figyelembevételével,

- (1) mivel bizonyos események jelezték, hogy bizonyos vonatkozásban helyénvaló a hitelintézetek, biztosítóintézetek, befektetési társaságok és az átruházható értékpapírokba való közös befektetés céljából létrejött vállalkozások (ÁÉKBV) üzleti tevékenységét szabályozó általános keretrendszert tartalmazó bizonyos tanácsi irányelvek módosítása, nevezetesen a 77/780/EGK ⁽⁴⁾ és a 89/646/EGK, a 73/239/EGK ⁽⁵⁾ és a 92/49/EGK, a 79/267/EGK ⁽⁶⁾ és a 92/96/EGK, a 93/22/EGK ⁽⁷⁾ és a 85/611/EGK ⁽⁸⁾ irányelvek módosítása, a prudenciális felügyelet megerősítése érdekében; mivel kívánatos a pénzügyi szolgáltatások ágazatának egészén belül hasonló intézkedések elfogadása;
- (2) mivel a fenti irányelvek, egyebek között, azokat a feltételeket határozzák meg, melyeknek még azt megelőzően kell megfelelni, hogy az illetékes hatóságok az üzleti tevékenység megkezdésére vonatkozó engedélyt kiadhatnák;
- (3) mivel az illetékes hatóságok nem engedélyezhetnek olyan pénzügyi vállalkozást, illetve nem tarthatják fenn az olyan pénzügyi vállalkozás engedélyét, melynél a vállalkozás

és más természetes vagy jogi személy közötti szoros kapcsolat miatt felügyeleti jogkörük hatékony gyakorlásának akadályoztatása merülhet fel; mivel a már engedélyezett pénzügyi vállalkozásoknak is eleget kell tenniük e vonatkozásban az illetékes hatóságoknak;

- (4) mivel az ezen irányelvben szereplő „szoros kapcsolat” meghatározása a minimális feltételeket határozza meg, és ez nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy azt olyan helyzetekben is alkalmazzák, amelyek eltérnek a meghatározás által előírtaktól;
- (5) mivel önmagában az a tény, hogy valamely társaság tőkéjének jelentős hányadát megszerezték, ezen irányelv alkalmazása szempontjából nem jelent részesedést, amennyiben a részesedést csupán ideiglenes befektetésként szerezték meg, mely nem teszi lehetővé a vállalkozás szerkezetének vagy pénzügyi politikájának befolyásolását;
- (6) mivel a felügyeleti hatóságok felügyeleti jogkörének hatékony gyakorlására való utalás összevont felügyeletet jelent, amelyet akkor kell gyakorolni a pénzügyi vállalkozás fölött, ha arról a közösségi jog úgy rendelkezik; mivel ilyen esetekben azoknak a hatóságoknak, amelyekhez az engedélyezés végett folyamodnak, meg kell tudniuk állapítani, hogy melyek a kérvényező pénzügyi vállalkozás feletti összevont felügyeletre illetékes hatóságok;
- (7) mivel a kölcsönös elismerés és a székhely szerinti tagállam felügyeletének alapelve megkívánja, hogy a tagállamok illetékes hatóságai ne engedélyezzék vagy vonják vissza az engedélyt, amennyiben olyan tényezők, mint az üzleti terv tartalma vagy a ténylegesen végzett tevékenység földrajzi eloszlása világosan jelzik, hogy egy pénzügyi vállalkozás abból a célból határozott valamely tagállam jogrendszere mellett, hogy elkerülje azon szigorúbb követelményeket, amelyek abban a másik tagállamban hatályosak, ahol tevékenységének nagyobb részét folytatja vagy folytatni kívánja; mivel a jogi személyiséggel rendelkező pénzügyi vállalkozást abban a tagállamban kell engedélyezni, ahol a

⁽¹⁾ HL C 229., 1993.8.25., 10. o.

⁽²⁾ HL C 52., 1994.2.14., 15. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 1994. március 9-i véleménye (HL C 91., 1994.3.28., 61. o.), a Tanács 1994. június 6-i közös álláspontja (HL C 213., 1994.8.3., 29. o.), az Európai Parlament 1994. október 26-i határozata (HL C 323., 1994.11.21., 56. o.).

⁽⁴⁾ HL L 322., 1977.12.17., 30. o., a legutóbb a 89/646/EGK irányelvvel (HL L 386., 1989.12.30., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 228., 1973.8.16., 3. o., a legutóbb a 92/49/EGK irányelvvel (HL L 228., 1992.8.11., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁶⁾ HL L 63., 1979.3.13., 1. o., a legutóbb a 92/96/EGK irányelvvel (HL L 360. 1992.12.9., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁷⁾ HL L 141., 1993.6.11., 27. o.

⁽⁸⁾ HL L 375., 1985.12.31., 3. o., a legutóbb a 88/220/EGK irányelvvel (HL L 100., 1988.4.19., 31. o.) módosított irányelv.

- létesítő okirat szerinti székhelye található; mivel jogi személyiséggel nem rendelkező pénzügyi vállalkozás székhelyének abban a tagállamban kell lennie, amelyben engedélyezték; mivel a tagállamoknak ezenfelül meg kell követelniük, hogy a pénzügyi vállalkozás székhelye mindig az alapítás szerinti tagállamban legyen, és hogy ténylegesen ott is működjék;
- (8) mivel helyénvaló az információcsere lehetőségét megteremteni az illetékes hatóságok és olyan hatóságok vagy testületek között, amelyek feladatkörük révén elősegítik a pénzügyi rendszer stabilitásának megerősítését; mivel a továbbított információ bizalmas jellegének megőrzése végett a címzettek listáját szigorú korlátok közé kell szorítani;
- (9) mivel bizonyos magatartások, mint a csalás vagy a bennfentes információval való visszaélés a pénzügyi rendszer stabilitását, beleértve annak integritását, befolyásolhatják, még akkor is, ha nem pénzügyi vállalkozásokat érintenek;
- (10) mivel szükséges az olyan feltételek meghatározása, amelyek teljesülése esetén a fenti információcserét engedélyezik;
- (11) mivel amikor meghatározzák azt, hogy az információ csakis az illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulásával közölhető, e hatóságok, amennyiben helyénvaló, hozzájárulásukat szigorú feltételek teljesítéséhez köthetik;
- (12) mivel egyrészt az illetékes hatóságok, másrészt a központi bankok, illetve más, pénzügyi hatóságként hasonló funkciót betöltő testületek, és amennyiben helyénvaló, más, fizetési rendszerek felügyeletéért felelős hatóságok közötti információcserét szintén engedélyezni kell;
- (13) mivel az ÁÉKBV-k és az ezekben közreműködő vállalkozások engedélyezéséért és felügyeletéért felelős hatóságokra ugyanannak az üzleti titoktartási kötelezettségnek, valamint ugyanazoknak az információcsere vonatkozó lehetőségeknek kell vonatkozniuk, mint amelyek a hitelintézetek, befektetési társaságok és biztosítóintézetek engedélyezéséért és felügyeletéért felelős hatóságokra vonatkoznak, és ennek szerepelnie kell a 85/611/EGK irányelvben;
- (14) mivel ezen irányelv a 93/22/EGK irányelv által szabályozott módon összhangba hozza az összes, a pénzügyi ágazattal kapcsolatos, hatóságok közötti információcserét szabályozó rendelkezést;
- (15) mivel a pénzügyi vállalkozások prudenciális felügyelete és a pénzügyi vállalkozások ügyfeleinek védelme érdekében elő kell írni, hogy a könyvvizsgáló köteles azonnal jelenteni az illetékes hatóságoknak, ha – ezen irányelv rendelkezéseinek megfelelően – feladatainak ellátása közben olyan tények jutnak tudomására, melyek komolyan befolyásolhatják a pénzügyi vállalkozás pénzügyi helyzetét vagy igazgatási és elszámolási szervezetét;
- (16) mivel a kitűzött célt figyelembe véve a tagállamok számára kívánatos volna, ha előírnák, hogy a fenti kötelezettség minden olyan körülmény esetén fennálljon, amennyiben az ilyen tényeket a könyvvizsgáló feladatai ellátása során olyan vállalkozásnál észleli, amely szoros kapcsolatban áll egy pénzügyi vállalkozással;
- (17) mivel a könyvvizsgálóknak az a kötelezettsége, hogy tájékoztassák adott esetben az illetékes hatóságokat, ha egy pénzügyi vállalkozást érintő bizonyos tényeket vagy döntéseket észlelnek egy nem pénzügyi vállalkozással kapcsolatos feladataik ellátása során, önmagában nem változtatja meg az adott vállalkozáshoz kapcsolódó feladataik természetét, sem az adott vállalkozáshoz kapcsolódó feladataik ellátásának módját;
- (18) mivel a kitűzött célok elérésének és különösen az illetékes hatóságok jogosítványai megerősítésének érdekében ezen irányelv elfogadása a legmegfelelőbb eszköz; mivel ezen irányelv a fenti célok eléréséhez megkívánt minimumra szorítkozik, illetve nem haladja meg az e célhoz szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Az ezen irányelvben bárhol előforduló „pénzügyi vállalkozás” kifejezés helyébe a következők lépnek:

- „hitelintézet”, ahol ezen irányelv a 77/780/EGK és a 89/646/EGK irányelvet módosítja,
- „biztosítóintézet”, ahol ezen irányelv a 73/239/EGK és a 92/49/EGK irányelvet módosítja, és „életbiztosítási vállalkozás”, ahol ezen irányelv a 79/267/EGK és a 92/96/EGK irányelvet módosítja,
- „befektetési vállalkozás”, ahol ezen irányelv a 93/22/EGK irányelvet módosítja,
- „átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (ÁÉKBV) vagy ennek üzleti tevékenységét segítő vállalkozás”, ahol ezen irányelv a 85/611/EGK irányelvet módosítja.

2. cikk

- (1) – a 77/780/EGK irányelv 1. cikke az ötödik francia bekezdéssel,
- a 92/49/EGK irányelv 1. cikke az 1. ponttal,

- a 92/96/EGK irányelv 1. cikke az m) ponttal, és
- a 93/22/EGK irányelv 1. cikke a 15. ponttal

egészül ki, amely a következő fogalom meghatározást tartalmazza:

„a »szoros kapcsolat« olyan jogi helyzetet jelöl, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személy áll kapcsolatban:

- a) »részesedés« útján, amely egy vállalkozás szavazati jogainak vagy jegyzett tőkéjének 20 % vagy ennél magasabb közvetlen vagy ellenőrzött tulajdonjoga, vagy
- b) »ellenőrzés« útján, amely alatt az anyavállalat és leányvállalat közötti kapcsolatot kell érteni az összes olyan esetben, amelyekre a 83/349/EGK irányelv 1. cikkének (1) és (2) bekezdése (*) utal, vagy bármely természetes vagy jogi személy és vállalkozás közti hasonló kapcsolatot; a leányvállalat bármely leányvállalata szintén azon anyavállalat leányvállalatának minősül, amely e vállalkozásokat irányítja.

Az olyan helyzet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személy ellenőrzési kapcsolaton keresztül állandó jelleggel egy és ugyanazon a személyhez kötődik, szintén e személyek közötti szoros kapcsolatot teremtő helyzetnek minősül.

(*) HL L 193., 1983.7.18., 1. o. A legutóbb a 90/605/EGK irányelvvel (HL L 317., 1990.11.16., 60. o.) módosított irányelv”

(2) A következő albekezdések kerülnek a következők végére:

- a 77/780/EGK irányelv 3. cikkének (2) bekezdése,
- a 93/22/EGK irányelv 3. cikkének (3) bekezdése,
- a 73/239/EGK irányelv 8. cikkének (1) bekezdése,
- a 79/267/EGK irányelv 8. cikkének (1) bekezdése.

„Továbbá ahol a pénzügyi vállalkozás és más természetes vagy jogi személy között szoros kapcsolat áll fenn, az illetékes hatóságok csak akkor adnak ki engedélyt, ha a fenti szoros kapcsolat nem akadályozza felügyeleti jogkörük hatékony gyakorlását.

Az illetékes hatóságok akkor is megtagadják az engedélyezést, ha egy nem tagállam országnak a vállalkozással szoros kapcsolatban lévő egy vagy több természetes, illetve jogi személyre vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései vagy ezek végrehajtásával járó nehézségek megakadályozzák felügyeleti jogkörük hatékony gyakorlását.

Az illetékes hatóságok megkívánják a pénzügyi vállalkozásoktól, hogy a vállalkozások rendelkezésre bocsássák az

általuk kért, e bekezdésben hivatkozott feltételek betartásának ellenőrzéséhez szükséges információkat.”

3. cikk

(1) A 73/239/EGK irányelv 8. cikke és a 79/267/EGK irányelv 8. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a.) A tagállamok megkövetelik, hogy a biztosítótársaságok központi ügyvezetésének a helye ugyanabban a tagállamban legyen, ahol a létesítő okirat szerinti székhelyük van.”

(2) A 77/780/EGK irányelv 3. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Valamennyi tagállam megköveteli, hogy:

- valamennyi jogi személyiséggel és a nemzeti joga értelmében létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező hitelintézet központi ügyvezetésének helye ugyanabban a tagállamban legyen, ahol a létesítő okirat szerinti székhelye van,
- valamennyi egyéb hitelintézet központi ügyvezetésének helye abban a tagállamban legyen, amely engedélyt kiadta, és amelyben üzleti tevékenységét ténylegesen folytatja.”

4. cikk

(1) A 92/49/EGK irányelv 16. cikke és a 92/96/EGK irányelv 15. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az (1)–(4) bekezdésben foglaltak ellenére a tagállamok engedélyezhetik az információcserét az illetékes hatóságok és:

- a pénzügyi vállalkozások felszámolásában és csődeljárásában, valamint egyéb hasonló eljárásban résztvevő testületek ellenőrzéséért felelős hatóságok között, vagy
- a biztosítóintézetek, hitelintézetek, befektetési társaságok és egyéb pénzügyi intézmények üzleti könyveinek törvényesen előírt vizsgálatával megbízott személyek ellenőrzéséért felelős testületek között, vagy
- a biztosítóintézetek jogi felügyeletét ellátó független biztosítási matematikusok és az ilyen biztosítási matematikusok ellenőrzéséért felelős testületek között.

Az első albekezdésben említett lehetőséget választó tagállamok megkövetelik, hogy legalább a következő feltételek teljesüljenek:

- ez az információ az első albekezdésben említett ellenőrzés vagy jogi felügyelet teljesítését szolgálja,
- az ezzel kapcsolatban nyújtott információra az (1) bekezdésben előírt üzleti titoktartás feltételei vonatkoznak,

- ha az információ egy másik tagállamból származik, nem lehet nyilvánosságra hozni azt az azt közzevető illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül, és amennyiben szükséges, kizárólag arra a célra lehet felhasználni azt, amelyhez ezek a hatóságok hozzájárultak.

A tagállamok közlik a Bizottsággal és a többi tagállammal azoknak a hatóságoknak, személyeknek és testületeknek a nevét, amelyek e bekezdés alapján megkaphatják az információkat.”

(2) A 77/780/EGK irányelv 12. cikke és a 93/22/EGK irányelv 25. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az (1)–(4) bekezdésekben foglaltak ellenére a tagállamok engedélyezhetik az információcserét az illetékes hatóságok és:

- a pénzügyi vállalkozások felszámolásában és csődeljárásában és egyéb hasonló eljárásokban résztvevő testületek ellenőrzéséért felelős hatóságok között, vagy
- a biztosítóintézetek, hitelintézetek, befektetési vállalkozások és egyéb pénzügyi intézmények üzleti könyveinek törvényesen előírt vizsgálatával megbízott személyek ellenőrzéséért felelős hatóságok között.

Az első albekezdésben említett lehetőséget választó tagállamok megkövetelik, hogy legalább a következő feltételek teljesüljenek:

- ez az információ az első albekezdésben említett ellenőrzés vagy jogi felügyelet teljesítését szolgálja,
- az ezzel kapcsolatban nyújtott információra az (1) bekezdésben előírt üzleti titoktartás feltételei vonatkoznak,
- ha az információ egy másik tagállamból származik, nem lehet nyilvánosságra hozni azt az azt közzevető illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül, és amennyiben szükséges, kizárólag arra a célra lehet felhasználni azt, amelyhez ezek a hatóságok hozzájárultak.

A tagállamok közlik a Bizottsággal és a többi tagállammal azoknak a hatóságoknak, személyeknek és testületeknek a nevét, amelyek e bekezdés alapján megkaphatják az információkat.”

(3) A 77/780/EGK irányelv 12. cikke, a 92/49/EGK irányelv 16. cikke, a 93/22/EGK irányelv 25. cikke és a 92/96/EGK irányelv 15. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5b) Az (1)–(4) bekezdésekben foglaltak ellenére a tagállamok – a pénzügyi rendszer stabilitása, beleértve az integritást is, erősítésének érdekében – engedélyezhetik az információcserét az illetékes hatóságok és a jogszabályok szerint a társasági jog megsértésével kapcsolatban folytatott nyomozásért és vizsgálatért felelős hatóságok vagy testületek között.

Az első albekezdésben említett lehetőséget választó tagállamok megkövetelik, hogy legalább a következő feltételek teljesüljenek:

- ez az információ az első albekezdésben említett ellenőrzés vagy jogi felügyelet teljesítését szolgálja,
- az ezzel kapcsolatban kapott információra az (1) bekezdésben előírt üzleti titoktartás feltételei vonatkoznak,
- ha az információ egy másik tagállamból származik, nem lehet nyilvánosságra hozni azt az azt közzevető illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül, és amennyiben szükséges, kizárólag arra a célra lehet felhasználni azt, amelyhez ezek a hatóságok hozzájárultak.

Ha valamely tagállamban az első albekezdésben említett hatóságok vagy testületek nyomozati vagy vizsgálati feladatokat – meghatározott hatáskörük figyelembevételével – az e célból meghatalmazott és nem az állami szektorban alkalmazott személyek segítségével végzik, az első albekezdésben foglalt információcsere lehetősége a második albekezdésben kikötött feltételeknek megfelelően kiterjeszhető ezekre a személyekre.

A második albekezdés utolsó francia bekezdésének alkalmazása érdekében az első albekezdésben említett hatóságok és testületek közlik az információt közzevető illetékes hatósággal azoknak a személyeknek a nevét és pontos hatáskörét, akiknek el kell küldeni azt.

A tagállamok közlik a Bizottsággal és a többi tagállammal azoknak a hatóságoknak vagy testületeknek a nevét, amelyek e bekezdés alapján megkaphatják az információt.

2000. december 31-e előtt a Bizottság jelentést készít e bekezdés előírásainak alkalmazása tárgyában.”

(4) A 77/780/EGK irányelv 12. cikke és a 93/22/EGK irányelv 25. cikkének (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ez a cikk nem akadályozza az illetékes hatóságot abban, hogy:

- a központi bankok és egyéb, hasonló funkcióval rendelkező testületek mint pénzügyi hatóságok számára,
- adott esetben a fizetési rendszerek ellenőrzéséért felelős egyéb állami hatóságoknak

a feladatuk ellátása céljából információt továbbítson, sem pedig abban nem gátolja ezeket a hatóságokat vagy testületeket, hogy az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsássanak olyan adatokat, amelyekre ezeknek a (4) bekezdés céljából szükségük lehet. Az ezzel kapcsolatban nyújtott információra az e cikkben előírt üzleti titoktartás feltételei vonatkoznak.”

(5) A 92/49/EGK irányelv 16. cikke és a 92/96/EGK irányelv 15. cikke a következőkkel egészül ki:

„(5c) A tagállamok engedélyezhetik az illetékes hatóságoknak, hogy:

- a központi bankok és egyéb, hasonló funkcióval rendelkező testületek mint pénzügyi hatóságok számára,
- adott esetben a fizetési rendszerek ellenőrzéséért felelős egyéb állami hatóságoknak

a feladatuk ellátása céljából információt továbbítsanak, és engedélyezhetik ezeknek a hatóságoknak vagy testületeknek, hogy az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsássanak olyan adatokat, amelyekre ezeknek a (4) bekezdés céljából szükségük lehet. Az ezzel kapcsolatban nyújtott információra az e cikkben előírt üzleti titoktartás feltételei vonatkoznak.”

(6) A 77/780/EGK irányelv 12. cikke a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ez a cikk nem akadályozza az illetékes hatóságokat abban, hogy az (1)–(4) bekezdésekben említett információt közölje egy elszámolóházzal vagy egyéb hasonló, a nemzeti jogszabályok által a tagállamaik piacainak egyike számára történő klíring- vagy elszámolási szolgáltatások nyújtására elfogadott testülettel, ha úgy vélik, hogy szükséges ezt az információt közölni e testületek megfelelő működésének lehetővé tétele érdekében a piaci résztvevők mulasztásaival vagy esetleges mulasztásaival kapcsolatban. Az ezzel kapcsolatban kapott információra az (1) bekezdésben foglalt üzleti titoktartás feltételei vonatkoznak. A tagállamok ugyanakkor biztosítják, hogy a (2) bekezdés szerint kapott információt az e bekezdésben említett körülmények között az azt közlő illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül nem tárják fel.”

(7) A 85/611/EGK irányelv 50. cikkének (2), (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy minden olyan személyre, aki az illetékes hatóságoknál munkavállaló vagy munkavállaló volt, valamint az illetékes hatóságok által megbízott könyvvizsgálókra és szakértőkre az üzleti titoktartás kötelezettsége vonatkozzon. Ez a titoktartási kötelezettség magában foglalja, hogy semmilyen, a feladataik során szerzett bizalmas információt nem tárnak fel semmilyen személy vagy hatóság számára, kivéve ha az összefoglaló vagy összesítő formában történik úgy, hogy az ÁÉKBV-kezt, valamint a kezelő vállalkozásokat és letétkezelőket (a továbbiakban »az ezek üzleti tevékenységeihez hozzájáruló vállalkozásokat«) ne lehessen egyenként azonosítani, kivéve ha ez a büntetőjog alá tartozó esetekre vonatkozik.

Ugyanakkor amennyiben egy ÁÉKBV-t vagy egy, az ÁÉKBV-k üzleti tevékenységeihez hozzájáruló vállalkozást fizetékptelennek nyilvánítottak vagy kényszerfelszámolás alatt áll,

polgári és kereskedelmi eljárások során közzé lehet tenni az olyan bizalmas információkat, amelyek nem érintenek vagyonkimentési próbálkozásokban érintett harmadik feleket.

(3) A (2) bekezdés nem akadályozza a különböző tagállamok illetékes hatóságait ez irányelv vagy egyéb, az ÁÉKBV-re vagy az ÁÉKBV-k üzleti tevékenységeihez hozzájáruló vállalkozásokra alkalmazandó irányelvek szerinti információcserében. Erre az információra a (2) bekezdésben előírt üzleti titoktartás feltételei vonatkoznak.

(4) A tagállamok csak akkor írhatnak alá információcserére vonatkozó együttműködési megállapodásokat harmadik országok illetékes hatóságaival, ha a közölt információt legalább az ezen cikkben előírtakkal megegyező üzleti titoktartási garanciák biztosítják.

(5) A (2) és (3) bekezdés alapján bizalmas információhoz jutó illetékes hatóságok azt csak a következő feladataik teljesítése során használhatják fel:

- annak ellenőrzése érdekében, hogy az ÁÉKBV-k vagy az ezek üzleti tevékenységeihez hozzájáruló vállalkozások tevékenységének megkezdését szabályozó feltételek teljesülnek-e, és hogy elősegítse az üzleti tevékenység, igazgatási és számviteli eljárások és belső ellenőrzési mechanizmusok folytatásának figyelemmel kísérését,
- szankciók alkalmazása érdekében,
- államigazgatási jogorvoslatok során az illetékes hatóságok határozatai ellen, vagy
- az 51. cikk (2) bekezdése szerint indított peres eljárásokban.

(6) A (2) és (5) bekezdés nem zárja ki az információcserét:

- a) egy tagállamon belül, ha két vagy több illetékes hatóság létezik; vagy
- b) egy tagállamon belül vagy a tagállamok között, az illetékes hatóságok között; és
 - hitelintézetek, befektetési vállalkozások, biztosítóintézetek és egyéb pénzügyi szervezetek felügyeletéért felelős hatóságok és a pénzügyi piacok felügyeletéért felelős hatóságok között,
 - az ÁÉKBV-k és az ezek üzleti tevékenységeihez hozzájáruló vállalkozások felszámolásában vagy csődeljárásában és egyéb hasonló eljárásban résztvevő testületek között,
 - a biztosítóintézetek, hitelintézetek, befektetési vállalkozások és egyéb pénzügyi intézmények üzleti könyveit törvényesen előírt vizsgálatának lefolytatásáért felelős személyek között felügyeleti feladataik teljesítése során,

vagy a kártalanítási rendszereket igazgató testületek számára a feladataik ellátásához szükséges információ közlése során. Erre az információra a (2) bekezdésben előírt üzleti titoktartás feltételei vonatkoznak.

(7) A (2)–(5) bekezdésekben foglaltak ellenére a tagállamok engedélyezhetik az információcserét az illetékes hatóságok és:

- a pénzügyi vállalkozások felszámolásában és csődeljárásában és egyéb hasonló eljárásokban résztvevő testületek ellenőrzéséért felelős hatóságok között, vagy
- a biztosítóintézetek, hitelintézetek, befektetési vállalkozások és egyéb pénzügyi intézmények üzleti könyveinek törvényesen előírt vizsgálatával megbízott személyek ellenőrzéséért felelős hatóságok között.

Az első albekezdésben említett lehetőséget választó tagállamok megkövetelik, hogy legalább a következő feltételek teljesüljenek:

- ez az információ az első albekezdésben említett ellenőrzés teljesítését szolgálja,
- az ezzel kapcsolatban kapott információra a (2) bekezdésben előírt üzleti titoktartás feltételei vonatkoznak,
- ha az információ egy másik tagállamból származik, nem lehet nyilvánosságra hozni azt az azt közzetevő illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül, és amennyiben helyénvaló, kizárólag arra a célra lehet felhasználni, amelyhez ezek a hatóságok hozzájárultak.

A tagállamok közlik a Bizottsággal és a többi tagállammal azoknak a hatóságoknak a nevét, amelyek e bekezdés alapján megkaphatják az információkat.

(8) A (2)–(5) bekezdésekben foglaltak ellenére a tagállamok – a pénzügyi rendszer stabilitása, beleértve az integritást is, erősítésének érdekében – engedélyezhetik az információcserét az illetékes hatóságok és a jogszabályok szerint a társasági jog megsértésével kapcsolatban nyomozást és vizsgálatot folytató hatóságok vagy testületek között.

Az első albekezdésben említett lehetőséget választó tagállamok megkövetelik, hogy legalább a következő feltételek teljesüljenek:

- ez az információ az első albekezdésben említett feladat teljesítését szolgálja,
- az ezzel kapcsolatban kapott információra a (2) bekezdésben előírt üzleti titoktartás feltételei vonatkoznak,
- ha az információ egy másik tagállamból származik, nem lehet nyilvánosságra hozni azt az azt közzetevő, hatáskörrel bíró hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül, és

amennyiben szükséges, kizárólag arra a célra lehet felhasználni azt, amelyhez ezek a hatóságok hozzájárultak.

Ha valamely tagállamban az első albekezdésben említett hatóságok vagy testületek nyomozati vagy vizsgálati feladatukat – meghatározott hatáskörüik figyelembevételével – az e célból meghatalmazott és nem az állami szektorban alkalmazott személyek segítségével végzik, az első albekezdésben foglalt információcsere lehetősége a második albekezdésben kikötött feltételeknek megfelelően kiterjeszhető ezekre a személyekre.

A második albekezdés utolsó francia bekezdésének alkalmazása érdekében az előbb említett hatóságok vagy testületek közlik az információt közzetevő illetékes hatóságokkal azoknak a személyeknek a nevét és pontos feladatkörét, akiknek ezt meg kell küldeni.

A tagállamok közlik a Bizottsággal és a többi tagállammal azoknak a hatóságoknak vagy testületeknek a nevét, amelyek e bekezdés alapján megkaphatják az információt.

2000. december 31-e előtt a Bizottság jelentést készít e bekezdés előírásainak alkalmazásáról.

(9) Ez a cikk nem akadályozza az illetékes hatóságot abban, hogy a központi bankok és egyéb, hasonló funkcióval rendelkező testületek mint pénzügyi hatóságok számára a feladatuk ellátása céljából információt továbbítson, sem pedig abban nem gátolja ezeket a hatóságokat vagy testületeket, hogy az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsássanak olyan információt, amelyre ezeknek az (5) bekezdés céljából szükségük lehet. Az ezzel kapcsolatban kapott információra az e cikkben előírt üzleti titoktartás feltételei vonatkoznak.

(10) Ez a cikk nem akadályozza az illetékes hatóságokat abban, hogy a (2)–(5) bekezdésekben említett információt közöljék egy elszámolóházzal vagy egyéb hasonló, a nemzeti jogszabályok által a tagállamaik piacainak egyike számára történő klíring- vagy elszámolási szolgáltatások nyújtására elfogadott testülettel, ha úgy vélik, hogy szükséges ezt az információt közölni e testületek megfelelő működésének lehetővé tétele érdekében a piaci résztvevők mulasztásaival vagy potenciális mulasztásaival kapcsolatban. Az ezzel kapcsolatban kapott információra a (2) bekezdésben foglalt üzleti titoktartás feltételei vonatkoznak. A tagállamok ugyanakkor biztosítják, hogy a (3) bekezdés szerint kapott információt e bekezdésben említett körülmények között az azt közlő illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül nem tárják fel.

(11) Ezenfelül, a (2)–(5) bekezdésekben foglalt rendelkezések ellenére, a tagállamok – a jogszabályok által megállapított rendelkezéseknél fogva – engedélyezhetik bizonyos információk közlését központi államigazgatásainak egyéb, az

ÁÉKBV-k és az ezek üzleti tevékenységeihez hozzájáruló vállalkozások, hitelintézetek, pénzügyi intézmények, befektetési vállalkozások és biztosítóintézetek felügyeletére vonatkozó jogalkotásért felelős részlegei számára, valamint az e részlegek által megbízott felügyelők számára.

Ezek a közzétételek ugyanakkor csak a prudenciális felügyelet céljából szükséges mértékben történhetnek.

A tagállamok ugyanakkor biztosítják, hogy a (3) és (6) bekezdés szerint kapott információt az e bekezdésben említett körülmények között az azt közlő illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül nem tárják fel.”

5. cikk

A következőkkel egészülnek ki a következők:

- a 77/780/EGK irányelv a 12a. cikkel,
- a 92/49/EGK irányelv a 16a. cikkel,
- a 92/96/EGK irányelv a 15a. cikkel,
- a 93/22/EGK irányelv a 25a. cikkel,
- és a 85/611/EGK irányelv a 50a. cikkel,

amelyek szövege a következő:

„(1) A tagállamok legalább azt biztosítják, hogy:

- a) a 84/253/EGK irányelv (*) értelmében felhatalmazott bármely személy, aki a 78/660/EGK irányelv (**) 51. cikkében, a 83/349/EGK irányelv 37. cikkében vagy a 85/611/EGK irányelv 31. cikkében megállapított feladatot vagy bármilyen egyéb, törvényben meghatározott feladatot végez egy pénzügyi vállalkozásban, köteles azonnal jelenteni az illetékes hatóságnak minden olyan, az e feladat végzése során tudomására jutott, e vállalkozást érintő tény vagy döntést, amelynél fennáll a lehetőség, hogy:
 - alapvetően megsértik azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek az engedélyezést szabályozó feltételeket tartalmazzák, vagy amelyek sajátosan a pénzügyi vállalkozások tevékenységének folytatását szabályozzák, vagy
 - a pénzügyi vállalkozás folyamatos működését befolyásolják, vagy
 - a beszámolók hitelesítésének megtagadásához vagy fenntartások kinyilvánításához vezetnek;

- b) e személynek hasonlóképpen kötelessége jelenteni minden olyan tényt és döntést, amely akkor jutott tudomására, amikor az a) pontban leírt feladatot végezte egy olyan vállalkozásban, amely azzal a pénzügyi vállalkozással áll ellenőrző kapcsolatból eredő szoros kapcsolatban, amelyben a fent említett feladatot végzi.

(2) A 84/253/EGK irányelv értelmében felhatalmazott személyek által az illetékes hatóságokkal jóhiszeműen közölt bármilyen, az (1) bekezdésben említett tény vagy döntés nem jelenti a szerződésben vagy bármilyen jogalkotói, szabályozó vagy eljárási rendelkezés által meghatározott információközlési korlátozás megsértését és nem keletkeztet semmiféle felelősséget e személyekre vonatkozóan.

(*) HL L 126., 1984.5.12., 20. o.

(**) HL L 122., 1978.8.14., 11. o. A legutóbb a 90/605/EGK irányelvvel (HL L 317., 1990.11.16., 60. o.) módosított irányelv.”

6. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 1996. július 18-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

7. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1995. június 29-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

K. HÄNSCH

Tanács részéről

az elnök

M. BARNIER